

Р Е Ш Е Н И Е

№152

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 май 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми май през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №139 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) Софийска област (СО) против решение №124 от 25.02.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №265 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2303901/07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „****“ ООД, гр. Перник с ЕИК ***** в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в явно противоречие с материалния и процесуален закон. Жалбоподателят изтъква доводи в посока на безспорна доказаност на процесното нарушение и неговото авторство и съответно липса на относимост на правните изводи на първата съдебна инстанция към безспорно установени по случая факти. В жалбата се изразява несъгласие и с позицията на първата съдебна инстанция във връзка с непълнота на АУАН и процесното НП във връзка с липсата на данни в същите „кога и по какъв начин е започнала проверката, как са сезирани органите на ИА ГИТ, как и откъде са иззети документите, посочени в акта като писмени материали, както и кой е провел инструктажа“. Жалбоподателят изтъква като довод, че дори и да са налице пропуски, същите не са така съществени, че да се явят основание за отмяна на атакувания

правораздавателен акт, тъй като не са ограничили правото на защита на лицето, посочено за нарушител. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като постанови решение, с което процесното НП да бъде потвърдено. Пред съда касационният жалбоподател Дирекция „ИТ“ СО не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „ЕЛРОН“ООД, гр. Перник се представлява надлежно от адв. П.***, който от името на дружеството възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване.

Административен съд – Перник, касационен състав, като обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Вследствие на извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението на районен съд Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че вследствие извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 26.07.2011 г. на място в обект на контрол – фирмена база в гр. Перник, стопанисвана от „***“ ООД, гр. Перник и проверка по документи в сградата на Д „ИТ“ – София на 01.08.2011 г. и на 04.08.2011 г. е съставен акт за нарушение на Кодекса на труда затова, че „***“ ООД в качеството му на работодател, към 31.05.2011 г. не е уредил отношенията във връзка с предоставяна му от лицето Т. Ц. Т.*** работна сила, като

трудови. Актосъставителят се е позовал основно на данни от книга за проведен начален инструктаж, в която на 31.05.2011 г. Т.*** се е подписал като изпълняващ длъжност „секач“ на обект на работодателя, находящ се в гр. Б.***, остров П.***. Установено от районния съд още е, че актосъставителят е направил отразените в акта констатации, след получено писмо от Д „ИТ“ – Плевен.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е приел същите за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са повод за отмяна на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след съвкупна преценка на всички представени и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите не могат да обосноват безсъмнен извод за осъществяване на вменения на лицето, сочено за нарушител административнонаказателен състав. Доказателствата ангажирани от „обвинението“ съдът е приел за недостатъчни да се направи извод, че лицето Тома Тодоров действително е полагало труд по смисъла на КТ за „***“ ООД.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Предвид конкретиката на казуса, а именно че се касае за период от време, приключил към датата на извършената от Д „ИТ“ СО проверка; предвид твърденията на лицето сочено за нарушител и представените от него доказателства за наличие на договор за СМР с друго лице, задължило се да изпълни дейностите по „извършване на просеки на територията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД – Направление Плевен“ посредством свои служители, контролиращата спазване на трудовото законодателство Д „ИТ“ СО, е следвало да насочи проверката си и към дружеството – страна по договора за СМР с „ЕЛРОН“ООД, независимо от твърденията, направени от лицето Н. Н.*** в изпратения от същия сигнал до Д„ИТ“ – Плевен, както и е следвало да събере данни и от Т. Ц. Т.***. В горния смисъл изводите на районния съд за недостатъчност на доказателствата, на които са се основали актосъставителят – за даване начало на производство по налагане на административно наказание, както и административнонаказващият орган – за да издаде процесното НП, категорично се споделят от касационния съдебен състав. Такива доказателства, предвид тежестта на доказване, както и въпреки служебното съдействие на съда не са представени и събрани и в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, както не са представени и пред касационния съд, така че да може да бъде обоснована безсъмнено ангажираната административнонаказателна отговорност единствено на база приетите от актосъставителя за достатъчни доказателства.

Липсата на реакция във време на извършване на нарушението от страна на лицата, предоставяли своята работна сила в нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство, както и липсата на своевременни действия от страна на компетентните да установяват нарушенията органи не може да обоснове ангажиране на административнонаказателна отговорност за неуреждане на правоотношения по предоставяне на работна сила като трудови само на основание подпис на неустановено лице в книга за начален инструктаж и подаден сигнал до съответна компетентна държавна институция.

Предвид гореизложеното, въз основа и на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касирането му. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба ще бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №124 от 25.02.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №265 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2303901/07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ООД, гр. Перник с ЕИК ***** в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, за което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/